

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

A P E L

cătră alegătorii români!

Sunt grele timpurile, la care am ajuns, grele pentru toți, dar' grele mai ales pentru Românii din țerile coroanei ungare!

Sunt acum douăzeci de ani, când în urma unui războiu nenorocit împărăția s'a despicat în două și o parte din ea s'a constituit ca regat ungar cu guvern deosebit și deosebit parlament, ni-s'au dat nouă Românilor cele mai hotărâte asigurări, că nu vom fi împedecați în lucrarea noastră culturală, că guvernul și direcțiile țerii se vor folosi de puterea ce li-s'a încredințat spre a lesni dezvoltarea noastră națională.

S'au și creat legi în acest înțeles.

Însă nu numai că guvernul și direcțiile țerii nu li-s'au supus acestor legi, nu numai că parlamentul nu a tras la răspundere pe guvernul, care nesocotia legile, ci încetul cu încetul s'au creat legi nouă, care stau în contradicere atât cu făgăduințele ce ni-s'au dat, cât și cu legile create dintru început pentru asigurarea noastră, și mai ales în timpul celor din urmă doisprezece ani guvernul chiar cu aprobarea parlamentului a lucrat fără de pregetare, ca să-i scoată pe Români din viața publică a regatului ungar, să-i anihileze, să înăbușească ori-și-ce mișcare liberă în mijlocul lor.

Limba românească e persecutată cu neîndurare pretutindenea în viața comună, și puținii Români, care mai sunt suferiți în direcțiile publice, sunt tratați ca nise trădători față cu țeara, dacă nu vor să intre în vederile guvernului și să facă servicii contra neamului lor.

Atât în virtutea usului de mai nainte, cât și a legilor votate de parlament și sancționate de Coroană, pe o mare întindere din țeară direcțiile administrative și judecătoriile s'au folosit și sunt și astăzi datoare a se folosi față cu Românii de limba românească.

Încetul cu încetul însă li-s'a impus atât judecătorilor, cât și direcțiilor administrativi să se folosească și față cu Românii de limba maghiară, și după douăzeci de ani am ajuns atât de departe, încât de cele mai multe-ori Românul nu mai poate să se înțeleagă cu cei-ce au să-l judece în numele Majestății Sale și limba maghiară e introdusă până chiar și la primăriile satelor românesce, încât primarul și consilierii comunali nu pot să înțeleagă cuprinsul actelor din archiva comună.

Tot în virtutea legii la așezămintele de învățământ întreținute din vistieria comună în ținuturi cu poporațiune românească Românii au să primească instrucțiunea în limba lor maternă. În loc de a se fi respectat însă legea aceasta, s'a impus studiul obligat al limbii maghiare până chiar și în scoalele sătești ale Românilor, încât scoalele întreținute de creștinii români au fost prefăcute în nise așezămintele pentru răspândirea limbii maghiare, și copiii români, căsnindu-se cu o limbă, care nu poate să intre nici în capul, nici în inima lor, își mistuesc timpul lăsat de Dumnezeu, ca să învețe și ei ceva.

Tot în virtutea legii bisericele românesce amândouă au o pozițiune tare și bine definită față cu guvernul și față cu direcțiile țerii. Cu toate aceste guvernul vrea să se folosească de organismul nostru bisericesc pentru realizarea scopurilor politice ce urmăresce, să trateze pe căpeteniile noastre bisericesce ca pe nise agenți ai sei, și arhieriei nostri, protopopii nostri, preoții nostri, învățătorii nostri au pretutindenea în lucrarea lor culturală să se lupte cu puterea publică pentru susținerea drepturilor bisericii, încât partea cea mare din puterile noastre se consumă în această luptă de apărare.

Pentru-ca să poată urma această lucrare contrară făgăduințelor ce ni-s'au dat, guvernul avea trebuință de oameni gata de a-l servi așa. Astfel încetul cu încetul Românii mai cu durere pentru neamul lor au fost înlocuiți în direcțiile publice cu oameni străini de noi, și pe când frații nostri cu știință de carte pribegesc, aici acasă interesele noastre sunt chivernisite foarte adese-ori de nise oameni, care nici convenita pregătire nu o au, nici ne înțeleg, nici ne cunosc, nici ne vor binele.

După toate aceste dările sunt din an în an mai grele, și din an în an tot mai înverdat ese la iveală, că banii, pe care îi plătim, nu se întrebuințează spre folosul nostru material, cultural și moral, nu se cheltuesc, pentru-ca să ni-se facă lesniri în lucrarea noastră economică și culturală, ci mare parte se risipesc pentru așezămintele de lux ale concetățenilor nostri maghiari.

Nu poate să fie în țerile coroanei ungare Român, care nu le știe, nu le vede, nu le simte toate aceste, nu poate să fie Român cu durere pentru neamul lui și pentru patria lui, care să nu fi ajuns la convingerea, că trebuie în interesul neamului nostru în deosebi, și în al patriei noastre în genere să ne unim cu toții și să ne punem în înțelegere cu ceilalți concetățeni nemulțumiți ai nostri, pentru-ca, întrând împreună în lupta electorală ce în curând se va porni, să trimitem în parlament oameni luminați și inimoși, care-i cer guvernului scotocăla pentru reana chivernisire a intereselor țerii și stăruie pentru îndreptarea rețelor, de care suferim.

Representanții partidului național român, întruniți în conferența convocată de comitetul partidului aici la Sibiu, după discuțiunile urmate în zilele de 7, 8 și 9 Maiu st. n. a. c., au ajuns cu toate aceste la convingerea, că interesele țerii și ale Românilor în deosebi cer, ca alegătorii români să-și impună cea mai hotărâtă rezervă față cu luptele electorale, de care este agitată țeara.

Cât în deosebi pentru Românii din Ardeal, prin decretarea fără de concursul lor a unirii Ardealului cu Ungaria, prin modul, în care s'a realizat această unire, și prin excepționala lege electorală, creată anume spre a-i exclude pe ei din viața publică, li s'a luat chiar și puțința de a-și trimite reprezentanții în dieta Ungariei.

★ Eară cât pentru Românii din statul ungar în genere, e o cestiune de prudență patriotică, ca ei să nu intre în o luptă, prin care se expun la ruina morală și materială, fără-ca să poată spera vre-o îndreptare.

Dreptul de alegător, cel mai frumos dintre toate drepturile cetățenesci, este un drept câștigat cu prețul jertfei de sânge și de avere, pe care o aduce fiesce-care cetățean pentru susținerea patriei comune.

Acela, căruia 'i-se cuvine acest drept, poate să se folosească de el așa, cum vrea, cum îl povățuiesc sentimentele și convingerile lui.

Noi Românii din țerile coroanei ungare însă, dacă ne folosim de acest drept după-cum ne povățuiesc propriile noastre sentimente și propriile noastre convingeri, atât din partea guvernului, cât și din partea unei însemnate părți din concetățenii nostri suntem tratați ca nise trădători și persecutați cu neîndurare în interesele noastre morale și materiale.

Chiar la recunoascerea dreptului, la compunerea listelor de alegători, aceia dintre noi, care sunt știuți ca oameni cu independență de caracter, au să susție o luptă grea cu autoritățile publice, pentru-ca să-și afirme dreptul, pe când aceia, care par accesibili pentru influența guvernului, sunt puși în liste chiar și dacă dreptul lor ar fi discutabil.

Dacă cu toate aceste listele de alegători cuprind un însemnat număr de oameni independenți, guvernul constituie prin împărțirea cercurilor electorale colegiile de alegători astfel, ca ele să nu poată rezista față cu presiunea puterii publice, ca glasul Românului să fie înăbușit.

Scim, în sfârșit, după experiențele făcute în timpul celor din urmă douăzeci de ani, ce va să dică actul alegerii el însuși.

Funcționarii publici, aleși și numiți anume în vederea alegerilor, persecută fără de pregetare pe aceia, despre care presupun, că ar pute să-și facă guvernului greutăți la alegerile viitoare, și se folosesc de toată puterea lor, ca prin amenințări și promisiuni să înduplece pe oamenii mai slabi de ânger a-i face guvernului servicii de agenți electorali. Și cu cât campania electorală se apropie, cu atât această lucrare pentru violentarea conștiințelor devine mai intensivă.

În ajunul alegerilor fiesce-care dintre noi trebuie să simțā, că dreptul de alegător, acest mare și frumos drept, în țeara aceasta și sub actualul guvern, este o nenorocire pentru Românul, care îl are, și se pismuească pe cei ce sunt scutiți de el.

Căci grea e pozițiunea Românului, care stă scris în listele electorale. O întreagă legiune de agenți electorali năvălesce asupra lui, ca să-l cumpere cu bani, să-l amețească cu beuturi, să-i siluească conștiința cu amenințări și presiuni, să-i stoarcă votul, și nu e nimeni, care să-l apere, încât în cele din urmă nu-i rămâne decât alternativa: ca ori să pângărească cel mai frumos dintre drepturile sale, punându-l în vîndare ori lăsând să 'i-se smulgă cu puterea, ori să-l plătească foarte scump, dacă face de el întrebuințarea cea bună.

Așa ori așa scump e plătit dreptul acesta, scump pentru acela, care prin pângărirea lui se expune la batjocura fraților sei, scump pentru acela, care, folosindu-se în toată conștiința de el, este persecutat ani de zile de-a rîndul, dar' scump e plătit mai ales pentru țeara, care după fiesce-care campanie electorală rămâne demoralizată, învrăjbită și greu atinsă în starea ei materială.

Nu dar' din pornire dușmănească, ci din spirit de ordine și din iubire cătră țeara și cătră neamul lor, delegații trimiși de alegătorii români la conferența electorală a partidului național român au ajuns la convingerea, că Românii nu trebuie să intre și ei în o luptă atât de uricioasă și atât de tristă în consecințele ei, cum este lupta electorală pentru dieta ungară, mai ales acum, când alegerile se fac pentru un period de cinci ani.

★ Dar' tocmai pentru-că nu din pornire dușmănească 'și-a ales această atitudine rezervată, acolo, unde alegătorii români pot să-și dea votul în toată libertatea, fără-ca să intre în luptă cu vre-un alt partid și fără-ca să se expună la persecuțiuni excepționale, partidul național va pute să-și pună candidații și să ceară votul alegătorilor români.

Povățuită de aceste sentimente, conferența partidului a primit în unanimitate următoarea rezoluțiune:

1. A susține și mai departe programa adoptată la 1881 și respective 1884, cu un mic adaus la punctul 7, în care se dice că — „Partida națională va lupta contra tendențelor de maghiarisare, manifestate din partea organelor statului“, aci adaugînd: „sau fie din ori-care altă parte“; acest adaus referindu-se mai virtos la noua aparițiune, la forțările de maghiarisare prin reuniuni maghiare.

2. A susține politica de rezistență pasivă în mod absolut pentru Românii din Transilvania.

3. Cu privință la Românii din părțile unguresci-bănățene conferența enunță și pentru acele părți abstenența dela alegeri și chiar dela mișcările electorale pentru dietă, autorisînd comitetul central, ca dintre acele puține cercuri electorale din părțile ungurene și bănățene, în cari interesele programei și respective ale partidei noastre cer admiterea de candidaturi și alegeri de partida noastră, la inițiativa acelora, în înțelegere cu comitetul central, să poată face excepțiune.

4. Această atitudine recomandată de conferență poporului român și cu motivele ei exact și special expuse și explicate printr'un memoriu în numele acestei conferențe prin mijlocirea unei deputațiuni să se aducă la preamnalta cunoscință a Coroanei, în scopul de a fi apreteiată cum merită ea, dar' nu cum o denunță contrarii.

Aceasta e voință liber exprimată a alegătorilor români din Transilvania, Ungaria și Banat.

Rezoluțiunea aceasta e o rezervă sărbătorească contra legilor create fără de Români asupra intereselor românesce, contra modului, în care actualul guvern execută legile, contra abuzurilor ce se fac și se tolerează la alegeri și contra modului, în care parlamentul ungar își exercită dreptul de control față cu puterea executivă, e însă mai presus de toate exprimarea sentimentelor unui element de ordine, care nu vrea să intre în o luptă purtată cu cele mai condannabile arme.

Comitetul însărcinat cu executarea hotărârilor conferenței face deci apel la iubirea de ordine, la râvna patriotică și la sentimentul de moralitate al alegătorilor români și-i invită cu frățească stăruință să se unească cu toții spre a respinge ori-și-ce presiune, ori-și-ce tentativă de a le silui conștiința și să nu-și dea votul decât atunci și acolo, când și unde pot să-l exprime în toată libertatea.

Se vor face atât din partea autorităților publice, cât și din partea agenților electorali ai partidelor opoziționale fel de fel de încercări spre a silii pe alegătorii români să iee parte la campania electorală. S'a ivit în trecut chiar plângerea, că oameni pacnici au fost duși chiar între baionete la urna electorală. Comitetul invită deci pe toți Români cu inima curată să priveghieze și să aducă la cunoștința lui, cine, unde și în ce fel a siluit ori s'a încercat să siluească conștiințele alegătorilor români, pentru-ca, adunând dosarul nelegiuirilor comise în actuala campanie electorală, Comitetul în memorandum ce este însărcinat a-i prezenta Majestății Sale părintescului nostru Monarch să poată dovedi cu acte, că sub actualul guvern Românului nu i-se lasă nici chiar dreptul de a se folosi numai atunci, când vrea, și numai așa, cum vrea el, de dreptul lui.

Hotărârile conferenței sunt clare, respicate.

Aderenții partidului național român au să-și dea votul numai pentru candidații designați în înțelegere cu comitetul central electoral al partidului; n'au înse să spriginească cu voturile lor pe vre-un alt partid opozițional și cu atât mai puțin pe partidul guvernamental. Și deoare-ce s'a întâmplat, că alegătorii români au fost înșelați de candidați care li s'au prezentat cu program național român și care în adevăr reprezentau fie pe partidul guvernamental, fie vre-un alt partid, din opozițiune, aderenții partidului național român sunt invitați a nu sprigini decât pe candidații, pe care li va recomanda subscrisul Comitet central electoral, rămânând în rezervă față cu ori-și-care alți candidați, chiar și dacă ei s'ar pretinde aderenți ai programului național român. Adevărații aderenți ai acestui program, aceia, care vor să fie spriginiți de partid și să îl reprezinte în dietă, își vor pune candidatura, în virtutea hotărârii luate de conferență, numai cu scirea și autorizarea comitetului central al partidului.

Sunt grele timpurile, la care am ajuns, dar' partidul național român nu îi cheamă la luptă pe Români, ci mai virtos îi îndeamnă să-și păstreze puterile: să-și dea fiesce-care votul, când poate să-l exprime în toată libertatea și după-cum îl povățuiesc propriile lui convingeri, și fiesce-care, dacă voiesce să nu fie hulit de frații lui, să aperse **onoarea numelui** românesc respingând cu indignațiune pe aceia, care vor să-și cumpere votul ori să i-l stoarcă cu puterea; bărbat și om cu virtute să fie tot Românul cu drept de alegător, pentru-ca atât adversarii, cât și binevoitorii nostri să simță, că nu suntem numai statornici, ci totodată și tari în voința noastră.

Sibiiu, în 14 Maiu st. n. 1887.

Pentru comitetul central electoral al partidului național român:

Georgiu Baritiu,
președinte.

Ioan Slavici,
secretar.

Sibiiu, 2 Maiu st. v.

În viața popoarelor sunt momente, care prin evenimintele ce le marchează, rămân neșterse pentru toate veacurile.

Astfel de moment remarcabil, a fost la toată întâmplarea și întrunirea Românilor dela 3/15 Maiu 1848 în Câmpul libertății dela Blaj.

Timp de mai multe veacuri trecuse de când *Universitas Valachorum* devenise un fel de mit, un fel de poveste; de când drepturile Românilor de a se administra și a se judeca ei înșiși fură îngropate în abisul întunecat al feudalismului asupritor; de când în partea cea mai mare Români pierduseră dreptul asupra proprietății și, în urma urmelor, chiar și dreptul de a-și câștiga hrana de toate zilele după dispozițiunile lor fresci (prin industrie, negoț). Asuprirea feudală condamnase pe Români din Transilvania a nu trăi decât pentru domnii feudali și a nu avea nimic *praeter mercedem laboris* și aceasta numai pe cât timp vor fi tolerați după bunul plac al regnicolarilor.

Este adevărat, că după-ce Transilvania a fost atât de norocoasă, ca să ajungă sub sceptrul cel binefăcător al Dinastiei habsburgice, povara feudalității a mai pierdut din greutatea ei. Prejudețele feudalilor însă se puneau la tot pasul în calea bunelor intențiuni ale Dinastiei și nu arare-ori le făceau pe aceste cu totul iluzorii. De aici a urmat, că până la 1848, toate întreprinderile din partea Românilor, de ori-ce natură, n'au avut alt succes, decât dobândirea dreptului de migrațiune liberă a celor ce erau mai înainte legați de glie și înființarea unor prea puține institute pentru educațiunea preoțimii.

În prevederea, că evenimentele din Occident, în favorul libertății și egalității, nu vor da pace, mai curând sau mai târziu, nici țării noastre, cei ce ne asupraseră în trecut au creșut a fi lucru salutar pentru dinșii a înjuga pe Români în alt chip, silindu-i a-și părăsi naționalitatea.

La începutul deceniului al cincilea din secolul al nouăsprezecelea, se și începuseră preparativele pentru introducerea limbii maghiare până și în biserică. Sunt încă destui Români în viață, care-și aduc aminte de perspectiva ce li se punea atunci din partea domnilor feudali: ca în restimp de zece ani să nu se mai audă altă limbă în patria noastră mai îngustă decât cea maghiară.

Însă providența a dispus cu totul altfel. Abia se făcuseră planurile, cum Români din Transilvania să fie trecuți dela vegetarea, în care erau de mult condamnați, la moarte națională definitivă, și trîmbița libertății fără veste răsună în Apus în *Lutetia Parisiorum* a *Galliei* moderne, numite Franța. Ear' vocea trîmbiței libertății află ecou între culmile Carpaților nostri.

„Deșteaptă-te Române” răspundea ecoul și eată, că s'a deșteptat simțul libertății în toate crângurile locuite de Români.

Deșteptarea aceasta însă nu a fost de ajuns. Atitudinea națiunii apăsate de scoli trebuia să o reguleze intelectul ei, inteligența română.

Așa s'a și întâmplat.

La 3/15 Maiu 1848 inteligența, de câtă numai dispunea poporul român, s'a întrunit cu acesta dimpreună în Câmpul libertății dela Blaj, a deliberat și a conclud asupra atitudinii poporului român. Și acest popor apăsător veacuri întregi îndată s'a orientat, și bine s'a orientat. Dovadă despre buna sa orientare a fost, că la locul din-tăia a conclud să fie credincios Tronului și Dinastiei și ordinei în stat, va să dică contra revoluțiunii.

Este de mare importanță acest conclud. El a dovedit maturitatea poporului român și prin aceasta a testificat, că a meritat să scuture jugul și să intre în șirul popoarelor libere.

Momentul acesta al reînvierii noastre ca popor, ca națiune, ca factor politic să-l dăm uitării?

Nici odată!

Este adevărat, că de douăzeci de ani încoace se fac încercări nouă, de a ni se paraliza viața politicesce. Însă ce n'a fost timpul întunecului în stare să realizeze, secolul luminii, al nouăsprezecelea, va realiza?

Nu credem. Steaua polară dela 3/15 Maiu 1848 din vedere luminează încă prea cu multă putere, ea ne arată cărarea pe care avem să procedem, ca să nu ne mai rătăcim în întunericul, din care la acel dat fericit am eșit.

„Pester Lloyd“

despre

Conferența din Sibiiu.

Ocupându-se de conclusele conferenței din Sibiiu, „Pester Lloyd“ scrie în primul seu dela 11 l. c. n. următoarele:

Declarările conferenței românești din Sibiiu, pe care le-am publicat în numărul de Marți dimineața, sunt stăpânite de un ton de amărăciune și inconciliabilitate, străin chiar și celor mai extreme partiduri unguresci. Dealtmintearea dintru început nu putea omul să se aștepte la o schimbare mai radicală, de când se scia, că mărimile naționale, care țineau sub înfrîngerea lor conferențele dela 1881 și 1884, stăteau și de astădată în fruntea mișcării. Cu toate acestea se putea admite, că experiențele anilor din urmă n'au trecut fără vre-o urmă nici chiar prelungă aceste elemente și că în însași sfera lor amurge deja recunoștința, că politica, care înainte de asta cu gese ani putea să fie încă rău și bine motivată, tot nu se potrivește mai mult cu raporturile actuale. Ei, dar' această speranță fu nimicită cu totul. Conclusele sibiene se caracterizează în mod demonstrativ de o continuare a rezoluțiilor luate în preseara acelor două diete, ele se leagă în mare parte de textul acelor rezoluțiuni și în unele locuri le întrec chiar pe acele în ceea-ce privește nemăsurarea expresiunilor. Nou e cel mult concludul, de a aduce rezultatele conferenței „la cunoștința Preaînaltului Tron“ — nou, deși cu nimic mai bun ca restul. Pentru-că un partid, care în diuna de aqi își întoarce fața de către forțele populare și încungiuiră căile reprezentanței poporului în vreme-ce își caută mântuirea prin un apel la Coroană, și-a făcut însuși judecata. Urzitorii acestui conclud trebuiau de sigur să scie, că într'un stat constituțional un asemenea pas în general nu se poate executa, și dacă ei cu toate aceste au renunțat la căile ce le stau deschise, spre a se îndrepta acolo, unde instituțiunile constituționale le pun în cale o pedecă de neînălțatur, cum vor ei să mai pretindă, ca să li se recunoască chiar și numai presupunerea unei bune credințe?!

Dacă examinăm conclusele conferenței după cuprinsul lor practic, rezultă, că acele corespund tocmai pe tocmai celor din anul 1884. Pasivitatea absolută pentru Ardeal și activitatea pentru Ungaria, aceasta nu e textul, dar' simburile concludelor. Se înțelege, aci zace un contrast pentru sine, pentru-că abuzurile la alegeri, care se expun drept supremul motiv al abstenenței, în Ungaria nu sunt cel puțin mai puțin ca în Ardeal și censul special de dincoace de Dealul-Craiului nu e de ajuns spre a explica o astfel de deosebire. Se pare, că conducătorii conferenței au simțit această slăbiciune a concludelor lor, și spre a face în formă dreptate unor asemenea îndoieli, ei declară, că și în Ungaria are să fie abstenența o regulă, dela care regulă se admit însă și abateri — de câte-ori are partidul șanse pentru o victorie electorală. Puținul, ce la toată întâmplarea ar pute încă impune cu demonstrațiunea, prin aceasta se resoală în căta comic. A proclama mai întâi cu pompa supremului pathos moral un principiu

și apoi a găuri cu mâna proprie acest principiu, e o procedere, care de abia merită o tractare serioasă. Nici chiar Cehii nu au comis această greșală în politica lor de abstenență; ei n'au făcut deosebire între singuraticile ținuturi ale Boemiei, parola era una și aceeași pentru toate părțile. Cehismul, pre lungă toți gârgăunii sei, bine desvoltat și avut se supuse în totalitatea sa legii ce însuși a creat-o — și rezultatul? Cehii și astăzi se plâng fără gen de anii, pe care i-au pierdut și cei mai rabiști oratori ai lor își bat joc în ședințele dietei de abstenența lor de odioară. Ei, și stau lucrurile la Români numai pe jumătate atât de bine ca la Cehi? Cei-ce au participat la conferența Sibiiană, ei înșiși nu vor cuteza a face o afirmațiune atât de grotescă. Conferența lor nu reprezintă inteligența română, ai cărei cei mai stimati membri stau departe de partidul intransigenților. În sfârșit judecătorii dela supremele judecătoria, distinși funcționari, deputații profesorii dela universități și dela scoalele medii, literații, mai departe acei numeroși bărbai în deosebitele pozițiuni sociale, care formează decorul românii și al întregii țări și care resping ori-ce comunitate cu conclusele de ieri, în sfârșit, dicem acești bărbai încă sunt așa dicând Români și ar ave și ei dreptul, de a vorbi și ei ceva în numele neamului lor. Faptul e, că Români de această categorie condamnă cu energie politica de pasivitate. Din acel moment însă, din care conferența din Sibiiu nu e spriginită de către acești bărbai, ea nu mai are dreptul de a vorbi în numele românismului. Nici chiar atunci, când ceea-ce se numește massa poporului ar sta la spatele ei. Dar' nici aceasta nu există. În Ardeal țeranii români votează în multe locuri în toată liniștea, în butul întregii pasivități, în vreme-ce în Ungaria ei joacă un rol însemnat în luptele electorale. Dacă deci nici inteligenții, nici țeranii nu sunt aceia, care se simt legați prin conferența din Sibiiu, anume în al cui nume vorbesce aceea și care preț ar pute să pretindă pentru votul ei?

Conferența vorbește singur și numai în numele unei minorități nemulțumite, și acest preț are să-i rămână nediscut. Pentru-că noi declarăm fără nici o rezervă, că redate chiar acolo, evenimentele din Sibiiu ne ămplu încă de un viu regret. Nu cu privire la punctul de plecare unguresc! Statul ungar n'a suferit nici până acum nimic în urma așa numitei pasivități; dieta n'a pierdut nimic din vază ori din potența ei spirituală, pentru-că în locul câtorva reprezentanți români s'au prezentat tot atâția deputați maghiari; ba, au existat o mulțime de persoane, care erau de părere, că abstenența dela alegeri a unui element după a lui fire turbulent, precum e și acela, care urmează parolei din Sibiiu, poate să fie numai în avantajul partidelor conservatoare și credincioase statului, și prin urmare însuși în avantajul țării. E adevărat, că aceea nu corespunde cu vederile noastre speciale, pentru-că noi dorim, ca fiecare pătură a țării în totalitatea ei să ajungă la reprezentanța parlamentară. Singuraticile evenimente din decursul acestei diete, noi îndrumăm numai la votarea legii pentru gloate, arată în faptă, că atingerea nemijlocită cu factorii conducători ai vieții publice unguresci nu rămâne fără oare-care înfrîngere nici asupra reprezentanților celor mai radicale aspirațiuni speciale naționale. Dar' preste tot nu s'ar pute arăta nici o singură ocaziune, cu care rămânerea cetei conferenței din Sibiiu ar fi cauzat vre-o stricăciune dietei unguresci. De altă parte însă interesele specifice române ar fi avut la toată întâmplarea mult folos, dacă un număr considerabil de reprezentanți români ar fi ocupat loc în cadrul partidelor credincioase statului.

Aceasta era cât pentru trecut. Noi credem, că aceste chibzueli vor trebui să se impună în măsură mai mare tuturor oamenilor cu minte dintre Români. Nu numai pentru-că dieta viitoare are să fie de o durată de cinci ani și pentru-că abstenența — dacă întru adevăr s'ar executa — ar trebui să devină îndoit fatală pentru fiecare popor din țeară, care nu voese să se condamne pe sine însuși la o stagnațiune politică și culturală. Noi credem din contră, că evenimentele politice internaționale ar fi deschis și ochii acelor, care până acum persistau într'o isolare însuși aleasă. Noi am experiat-o mai de multe-ori, că evenimentele în Orient, atitudinea

monarchiei în decursul conflictului, care amenința nu numai pe Bulgari, ci și pe toate celelalte popoare balcanice, în prima linie manifestațiunile unanime ale guvernului, ale parlamentului și ale opiniei publice a Ungariei au produs în cercurile naționalităților ce trăiesc în Ungaria o schimbare radicală și salutară. Mai nainte arare-ori s'a manifestat vre-odată o unanimitate atât de completă între maghiarime și naționalitățile țării în ceea-ce privește cele mai importante chestiuni politice; mai nainte arare-ori s'a lămurit într'un mod atât de incontestabil, că libertatea Ungariei și instituțiunile sale constituționale sunt totodată și o garanță pentru libertatea popoarelor din Orient, ale căror fragmente înrudite trăiesc în țeara noastră. Întru cât se are în vedere o înfrîngere a popoarelor învecinate asupra naționalităților noastre, aceea pută să fie în decursul acestui timp numai o înfrîngere, care harmonia întru toate cu condițiunile vieții publice ungare. Și tot așa putea să se admită, că naționalitățile Ungariei ar fi câștigat un interes mai înalt, de a lua parte la toate manifestările vieții noastre politice și de a întări acele dispozițiuni, care trebuiau să fie în cea mai mare măsură binevenite. Cu regret vedem noi din decursul conferenței din Sibiiu, că acest calcul a fost greșit; dar' noi ne încredem încă, că majoritatea populațiunii române și conducătorii ei chemați vor fi înțeles și-și vor fi însușit cu desăvîrșire această idee.

Mai avem să ne aducem aminte încă de un moment, care, e adevărat, stă numai într'o legătură indirectă cu conferența din Sibiiu, pe care însă nu l'am veded bucuros ignorat. Este atitudinea Sașilor față cu această mișcare. Înainte de asta cu trei ani unei seamă de agitarii nu le-a fost succes a stabili un fel de legătură între conferența Românilor și între cercurile săsesce. Conferența se prezentase drept o parte a opozițiunii naționale generale, care n'a existat nici când, pe care însă voiau cu o ardentă năzuință să o construieze unele capete luminate dintre Sașii voluntari și autochtoni. Erau pe atunci atingeri mai dese între reprezentanții români și matadorii săsesce congeniali. De astădată se pare, că au rămas cu totul astfel de atingeri. Sașii de sigur s'au reținut dela eroicul plan de război, pe care cu ori-ce preț voiau să li-l impună; ei cu mijloacele lor ar trebui să scoată pentru alții castanele din foc. Ei cred, se vede, că au destul cu necazurile lor, fără de a-și mai face de lucru și cu plângerile sentimentale ale popoarelor din toate părțile lumii dimpregiur. Dacă această presupunere e adevărată — și noi avem cuvinte, de a o ține de adevărată — Sașii poate că vor perde aprobarea unora dintre cei mai desperați amici ai lor; dar' ei înșiși numai câștiga pot. O politică mai pe dos pentru ei nici nu se putea închipui, decât aceea, care voia să-i facă de punctul central al unui partid național intransigent. Acum s'a dovedit, cel puțin pe cale negativă, că Sașii au renunțat la această absurditate, și acesta e unicul rezultat mulțumitor al conferenței din Sibiiu.

„Nordd. Allg. Zeitung“ și „Sviet“

despre

Bosnia și Hertegovina.

„Nordd. Allg. Zeitung“ își termină ultimul seu articol despre pertractările congresului din Berlin în următorul chip:

„Noi în toate actele congresuale nu aflăm nici o urmă despre o încercare a principelui Gortschakoff, de a combate propozițiunile anglo-austriace, nici vre-o încercare de altor puteri, în special de a Germaniei, de a se pute înțelege cu principele Gortschakoff. Aprobarea cancelarului rusesc e completă, voluntară și dată fără șovăire. Ea nu ar fi explicabilă, dacă principele Gortschakoff n'ar fi încheiat deja înainte de congres pacturi mai vechi, care îl puseră în imposibilitatea, de a obiecționa propozițiunile austro-engleze cu privire la ocuparea Bosniei și Hertegovinei. Dacă nu se întâmpla aceasta, principele Gortschakoff s'ar fi încercat cel puțin, în vederea unei alte spriginiri

a Rusiei prin Germania în decursul congresului, se câştigă alte voci pentru de a contrădice propoziției austro- engleze. Aprobarea lui dovedește, că politica rusească ori n'avea lipsă de obiecții ori apoi își taia pentru aceasta de mai înainte deja posibilitățile. Cu toate aceste ulterior se făcure din această afacere nisce lămuriri ca și când politica rusească ar fi fost violentată la congresul din Berlin și ea și când ea ar fi fost adusă prin presiune și capacitate în contra voinței sale acolo, ca să aprobeze ocuparea Bosniei și Herțegovinei prin Austria“

Diarul rusesc „*Sviet*“ scrie într'un articol îndreptat în contra Austro-Ungariei între altele:

„Rusiei nu numai că nu-i este iertat a împărți cu Austro-Ungaria sfera de putere din Balcani; nu, acum mai virtos a sosit timpul mai potrivit, decât poate să sosească vre-odată, ca atențiunea ei exclusivă să se decline deocamdată dela Bulgari și dela cestiunea bulgară, și să se îndrepte asupra Sârbiei. Cestiunea bulgară nu ne fuge. Chiar prin poziția geografică a țării sântem mai mult scutiți de o influență austro-ungară. Dacă însă noi permitem, ca Austro-Ungaria să se așeze în Bosnia și Herțegovina și chiar și în Sârbia, atunci Bulgaria de sine cade și ea în sfera statului german-maghiar. De aceea ar fi bine, ca Bulgarii să fie lăsați, ca ei înșiși să-și afle calea în caotica lor stare și să ne mărginim la un sprigin material și moral al patrioților bulgari; dar' totodată și încă foarte curând să punem cestiunea asupra înlăturării ocupăunii austro-ungare din Bosnia și Herțegovina“.

O modestă declarațiune.

De

Nicolau Popea,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

(Urmare și fine.)

Dar' mai este o împregiurare, ce e drept, și mai delicată și mai genantă pentru mine, privindu-mă numai pe mine în particular. Însă n'am încătrău, trebuie, aflându-mă în curs, să ating și coarda aceasta, fiindcă s'a dis în scris și cu graiul, și fiindcă stăm față cu un tribunal de tot sever: față cu tribunalul opiniunii publice, care are să transmită cauza altuia și mai sever: istoriei, înaintea cărora avem și vom avea a ne da seamă despre faptele noastre.

S'a dis adecă: că altul s'a ales metropolit, că Popea s'a preterat, *et hinc illae lacrimae!* de aci ura, răsunarea, opoziția etc.

Pe baza celor expuse, eu trebuie să observ, că această argumentare e lipsită de ori-ce fundament și că, cei-ce o susțin, ori că sânt obicei-nuiți a judeca și pre alții după sine, ori că argumentările lor sânt tendențioase.

Nu cred, să se poată arăta un singur cas, care să dovedească, că eu aș fi fost stăpânit cândva de ură personală, de răsunare, de opozițiune sistematică etc. față cu persoana Excelenței Sale domnului metropolit.

Ură personală?

De ar fi aceasta la mijloc, ar fi trebuit vre-odată să se manifesteze în faptă, și doară, în mod mai logic, nu atât asupra Metropolitului, cât mai virtos asupra celor ce l-au ales, a membrilor congresului; dar' de o astfel de copilărie, ca să nu o numesc altminte, eu cel puțin nu mă țin capabil, bine știind, că congresul liber este a alege pe cine voese, și că el în cazul de față, va fi ales de bună seamă pe cel ce va fi crezut, că e cel mai vrednic pentru un post așa înalt, pentru de a se pune în fruntea unei provincii metropolitane.

Răsunare?

Nu știu asupra cui și pentru ce, mai ales în împregiurările de astăzi.

De altminte eu aș gândi, că cel-ce uresce pe cineva, cel-ce voese să-și răsunare asupra cuiva, acela nu va subscrie nici odată programe, ca cel reprodus de mine mai în sus, nici nu va lăsa nefolosite ocaziunile cele „bine venite“ pentru sine, cum era una și cea amin-tită de mine mai sus în punctul al patrulea.

Faptele, faptele sânt, care hotărăsc dispozițiunile interne ale omului, va să dică: sentimentele și năzuințele, bune ori rele, față cu alte persoane. Faptele mele însă mărturisesc chiar contrarul în privința aceasta.

Mărturis-vor oare și faptele altora tot asemenea?

Am cuvinte de a mă îndoi.

Opozițiune sistematică?

Cădând fundamentul: ura și răsunarea, trebuie să cadă și superedificatul: opozițiunea sistematică, dacă e să presupunem, că ori-ce om cu mintea la loc, trebuie să-și aibă vre-un scop hotărât în lucrările sale.

Ei bine, care ar pute fi scopul opoziției acesteia?

Cel indicat de „Luminătorul“?

Apoi eu am respins cu indignațiune asemenea oferte.

Nu neg, că am venit și vin une-ori în opozițiune și cu Excelența Sa metropolitul — de păreri! Dar' dela opozițiunea de păreri până la una sistematică ori consecventă, cred totuși, că ar fi cam mare săritura.

Poate, că-mi place și mie să fiu mai independent în convingerile mele, mai sincer, având pe buze ceea-ce simt în inimă, neaducându-mi totdeauna aminte de înțeleapta și practica învățatură a celor bătrâni: *Veritas odium parit*. Dar' n'am ce face, se vede că acesta este naturalul meu. Eu tot ceea ce am avut și sub fericitul metropolit Șaguna, și lui încă îi făceam une-ori opozițiune, și știți ce-mi dicea? „Vorbesce, Nicolae, tu știi că nu ești sclavul meu!“

Ba încă adese-ori îl vedeam, că urmează chiar păreriile oponentului său. Și aceasta este de tot natural.

Poate fi cineva cu stea în frunte, și tot să nu fie infalibil.

Și apoi oare așa mare minune să fie, a căde cineva la alegeri? Dar' câți oameni mari, celebriități chiar, nu au cădut și nu s'au preterat și se preterează!

Un Georgiu Lazar, d. e., nu s'a preterat și el tot aici în Sibiu, la începutul veacului acestuia? Și pe cine va fi condamnat lumea pentru aceasta? Ardeleni nu-l află vrednic de episcop, ear' regatul României îi ridică ați monumet în centrul Bucureștilor!

Privească numai nescine împregiur și va vedea: câte interese nu joacă, câte simpatii și antipatii nu se încrucișează, și câte alte mijloace, iertate și neiertate, nu se pun în mișcare la alegeri preste tot.

Eu însă dic: că nimănui nu-i este scris pe frunte, ca să ajungă episcop ori metropolit, și că nicăiri nu stă scris, că numai episcopii, metropoliții etc. pot face binele bisericii, ci și alți muritori, deși în condițiuni mai restrinse, fiecare după puterile sale și în sfera sa de activitate. Împlinescă-și numai fie-cine datorințele sale cu scumpătate și cu mijloacele oneste, ce îi stau la dispozițiune și meritul de sigur nu-i va lipsi. Cel puțin în conștiința sa va fi liniștit, că a făcut cât a putut.

Fie deci convinși, cei-ce s'ar interesa, că eu fiind cam de mult datat a privi lucrul din aceste puncte de vedere, sânt deplin mulțumit cu starea mea actuală, la care fericitul Metropolit, Andrei Șaguna, mă află vrednic de a mă înainta, trecându-mă prin toate treptele ieratiche, dela cele inferioare până la archimandritie, și, în cele administrative, dela secretar episcopesc până la vicariat inclusiv.

Dar', pot dice în deplină mângăiere a sufletului, că *Marele Andrei* se obișnuise succesiv a mă îngrămădi cu tot felul de posturi, de onoruri și de laude, deși nu era prea darnic în de acestea, cum șcui toți, cari pe atunci se aflau împregiurul lui.

Dar', ca să nu se creadă, că aș exagera ceva, fie-mi permis, în interesul adevărului, a mă provoca totuși aici, cel puțin, la un singur document, dat de mâna lui proprie, relativ la unul din cele mai importante obiecte din câte îi ostentau mintea și îi stricau nopți întregi, dar' care acum, durere! se află și el spre apunere, cel puțin în două instanțe perdut!

Amintitul document este următorul:

„Nr. Cons. 380 ex 1869.

„Preacinstite Părinte Protosingel și Administrator protopopes!“

„Din relația Preacinstiei Tale subșternută Consistorului archidiecean în ședința de astăzi, Consistorul a câștigat acea convingere, că Preacinstia Ta în calitate de comisar consistorial al comisiunii mixte, exmisă în cauza divergențelor iscate între Români și Greco-Bulgarii dela biserica Sfintei-Treimi din cetatea Brașovului, nu numai că Ți-ai împlinit misiunea oficioasă cu diligență și exactitate, ci că Ți-ai dat și toată silința a apăra, nu numai dreptatea cauzei în specie, ci și vađa și autoritatea sfintei noastre biserici și a instituțiilor ei, precum și dreptul de jurisdicțiune al Consistorului archidiecean în afacerile sale bisericesci în genere.

„Din care cauze Consistorul archidiecean nu numai că nu poate să-Ți denege deplina sa recunoștință pentru ostenelele și zelul ce Ai avut, și pentru purtarea obiectivă ce Ai manifestat, ca comisar al său, ci se află încă moralicesc îndemnat, a-Ți exprima prin aceasta, cu deosebită plăcere lauda și mulțumita. Sibiu, din ședința Consistorului archidiecean, ținută în 1 Maiu 1869.

„Andreiu m. p.,
„Archiep. și Metr.“

„Părintelui Protosingel și administrator protopope Nicolae Popea“.

Aceasta a fost prima și unica comisiune mixtă, din partea regimului statului și a consistorului nostru archidiecean, în memorabilul proces de 100 de ani al Românilor cu Greco-Bulgarii dela biserica Sfintei-Treimi din cetatea Brașovului, care comisiune a durat o lună de zile între multe scene furtunoase, cunoscute prea bine fraților Brașoveni.

Eu sânt mai încolo deplin mulțumit cu opiniunea publică română, care deja s'a declarat de mult și Ți-a dat verdictul seu liber, independent și imparțial în privința aceasta.

Eu sânt în sfârșit deplin mulțumit cu încrederea fraților archidieceani, de care, pot dice, că la toate ocaziunile, chiar și la alegerile de metropolit, m'am bucurat în mare măsură.

Cu plăcere îmi voi aduce aminte și voi sci prețul todeauna bunăvoința lor, documentată de atâtea ori cătră neînsemnata mea persoană.

Cu aceste m'am simțit dator, în interesul adevărului și al cauzei celei drepte.

El trist cu adevărat, foarte trist, că în împregiurările critice de ați, în loc să ne ocupăm mai serios și în solidaritate cu necazurile noastre, care ne ard mai tare, cu fatalele cauze, ce taie afund în viața noastră bisericască, ne vedem siliiți a ne perde timpul cel scump cu atacuri malițioase personale.

Dar' cine e de vină?

Eu cred, că cei-ce dau ansă și provoacă; cei-ce află de bine a exploata lucruri trecute de 13—14 ani, plămuid din ele nisce rane închipute, cu scop de a susține un isvor de ură deschis între fiii unei și aceleiași biserici.

Scopul scrierii acesteia însă, cum s'a putut vedea, este de tot altul: de a desluși și clarifica starea lucrurilor pe baza unică solidă a faptelor, reducând astfel invinuirile nedrepte la adevărata lor valoare.

Și aceasta cu atât mai virtos, cu cât știu pozitiv, că unii oameni de rea credință, își dau toate silințele de a falsifica opiniunea publică înnegrind și discreditând pe alții, de a-și descărca toate păcatele lor în cărca unor din cei mai onorabili fii ai bisericii archidieceane, cari purtară zăduful dillelor celor grele, spriginind în mod eficace pe metropolitul Șaguna la reclădirea edificiului bisericesc-național.

Încât îmi va fi succes a informa și lumina, pe base sigure autentice, opiniunea publică, ne va arăta viitorul.

Cugetele de sigur 'mi-au fost cele mai sincere.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit din șatula privată: 800 fl. pentru păgubiții prin incendiu din comuna Csik-Kozmás, ear' pentru cei din Curticiu 500 fl.

Archiducele Albrecht a sosit în 12 Maiu n. la Deva și a fost primit la gară de fruntași autorități civile militare și bisericesci. Comitele suprem Pogány îndreptă cătră Archiduce un discurs de bineventare, la care Archiducele răspunse foarte amical. Archiducelui i-se prezentară — la dorința lui — mai mulți din cei de față. În aceeași zi după amiaza s'a făcut recunoșcerea terenului din giurul Devei. Recunoșcerea făcută în scopul pregătirilor pentru manevrele din toamnă a fost făcută de șeful statului major în ministerul de război M. L. Beak, colonelul Fiedler, majorul Fischer, majorul de hönved Tóth, un sub-locotenent ca oficer de ordonanță și un detașament de husari. Comisiunea pentru recunoșcerea călări înspre Dobra, ear' de acolo la pasul Brancic, unde probabil se va întâmpla cea dintâi ciocnire între corpurile de armată 7 și 12. Comisiunea călări apoi mai departe la Vesel și apoi în munții sudici, încungurând Deva în un mare cerc și luând în vedere terenul și resursele. Vineri, comisiunea pentru recunoșcerea, cu archiducele Albrecht în frunte, va călări până la Hunedoara, apoi se va recunoșca valea Cernii și a Striului. Se va duce până la Simeria, de unde apoi vor ajunge la Orăștie, unde li se pregătesce o primire splendidă.

Concesiune de tîrg. Ministrul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț a conces, ca în comuna Ocuiș (comitatul Bihor) să se țină în fiecare săptămână: Marția tîrg de săptămână.

Metropolitul Român Miron ca poet liric maghiar. „Kolozsvár“ din Cluj publică următoarele versuri de condolență, scrise de înalt Preasfinția Sa Metropolitul și Archiepiscopul Miron Roman cu ocaziunea încetării din viață a unuia dintre copii comitelui Andrei Bethlen, un băiat de vre-o șase ani:

Méltóságos gróf Bethlen András főispán úrnak, mély fájdalommal részvétellel,
Nagyszebenben.

Szeretet szülte,
Szeretet ápolta;

Szerető karokból
Szeretve repült el.
Szeretetlen boldog,
Szeretetlen él még. —

Elhull az anyag,
Marad a szellem;
Az ő részecskéje
Szűléinél honol.
Új alakot ölt majd
S visszatér a kedves. —

Pótolva lézen
Mai veszteségök!

Nagyszeben, 1887, május 8-án.

Román Miron.

Pe românește:

Ilustrității Sale Domnului comite suprem comitele Andrei Bethlen, cu adîncă condolență în Sibiu.

Amorul l-a născut,
Amorul l-a căutat;
Din brațe iubitoare
Iubit a sburat.
Fericit în iubire,
În iubire mai trăesce. —

Materia se risipește,
Spiritul rămîne;

Rămînea lui
Păcîna la părinții lui.
O formă nouă va primi
Și se va întoarce dragălașul. —

Va fi apoi restituită
Perdere lor!

Sibiu, 1887, 8 Maiu.

Román Miron.

„Kultur-egylet“-ul ardelenesesc. „Kultur-egylet“-ul maghiar ardelenesesc a ținut în 12 Maiu n. ședința sa lunară ordinară sub prezidența comitelui suprem contele Gavril Bethlen. Din provincia au luat parte: contele Geza Kuun, contele Gustav Teleki, vice-presidentul contele Dominic Teleki, vice-comitele comitatului Tërnavel-mici Dominic Gal și alții etc. Ședința a votat pentru spriginirea scoalelor din Trascău 500 fl., prin care s'a exprimat totodată a fi ajutor și pentru incendiții de acolo. Reuniunea scriitorilor și a artiștilor din Budapesta se invită pentru a lua parte la adunarea generală ce se va țină în 28 August n. în S.-Szent-György. Din incidentul acesta se va țină în Lunia-Rusaliilor o mare conferență la Cluj. Averea „kultur-egylet“-ului a fost cu finea lui Aprilie 251.000 fl.

Cercetarea în contra Starcevicianilor pentru ovațiunile făcute deputatului Tuskan urmează mereu. După-ce Starcevi și Folnegovici au fost condamnați la pedeapsă de 100 fl., ear' Tuskan la 50 fl., pentru-că nu au voit să mărturisească nimic, ei în 16 Maiu n. vor fi chemați din nou înaintea judecătorei, și se vorbesce, că dacă și atunci vor refusa a mărturisi, ei vor fi arestați și deținuți. Tustrei au apelat la tabla banală. În apelațiunea sa Starcevi dice, că nimeni nu-l poate sili să mărturisească; el și la auditorul viitor va fi mut. Tuskan dice, că blăstîmul infamiei ar zăce asupra lui, dacă el ar voi să tradeze pe aceia, care l-au sərbătorit și cinstit ca pe un prieten. Folnegovici dice: Faptul s'a întîmplat în mijlocul celor mai intimi prieteni ai mei, unde l-am condus pe Tuskan. Dacă în faptul acesta este ceva de pedepsit — ceea-ce eu nu o cred — atunci sînt culpabil. Nu există însă nici lege, nici tortură ce m'ar pute sili, ca să mărturisesc. Tuskan și Plochberger refuzară predarea păharelor primite.

Regina și principele de coroană din Sârbia au plecat în 12 l. c. n. din Belgrad cu vaporul la Turnu-Severin și au continuat apoi călătoria pe calea ferată. Regele, ministrii și corpul diplomatic au însoțit pe regină la debarcaderă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 14 Maiu n. Casa deputaților. Baross prezentează proiectul de lege despre calea ferată ungară-galițiană pentru investițiuni și pentru încuviințarea mai deurate a garanților de stat. Legea de cuote s'a acceptat cu toate voturile în contra voturilor stîngei extreme.

După-cum se aude, noul parlament se va convoca la 26 Iunie n.

Mehadia, 14 Maiu n. Împărăteasa Regina a plecat la Sinaia aseară la 7 oare.

Dobrița, 14 Maiu n. Deputatul die-tal Andrei György se exprimă în adunarea districtului bisericesc defavorabil asupra nivelului spiritual al tinerimii academice. Pentru aceasta tinerimea făcî deputatului un șarivari, se duse înaintea locuinței acestuia și începî a da chiote și a fluera. Poliția împrăscia pe demonstrații. György a plecat aseară la Budapesta.

Bruxella, 14 Maiu n. Între lucrătorii de mine dela basinal de mijloc de cărbuni a izbucnit grevă.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 21 Maiu a. c. imobilele lui Ioan Maroșan de către jud. cerc. din Baia-mare.
- 8 Iulie a. c. imobilele lui Simon Spitzer de către trib. reg. din Lugoj.
- 27 Iulie a. c. imobilele lui Iasa Savici și soții, de către jud. cerc. din Madoș, în comuna Neuzina.
- 8 August a. c. imobilele Teresei Bundorf de către trib. reg. din Chichinda-mare.
- 30 Iunie a. c. realitățile lui George Nicolaevici de către trib. reg. din Panciova.
- 3 Iunie a. c. imobilele lui Daniel Brozer de către jud. cerc. din Reghinul-săsesc.
- 25 Maiu a. c. mobilele lui George Türk fiul de către executorul jud. din Brașov.

Economie.

Piața din Sibiu, 13 Maiu Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.40, până fl. 5.20 secara 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orș 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.20 până fl. 2.70, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, semēntă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slānina 100 chilo fl. 54.— până fl. 58.—, unsorea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 48.—, sāpunul fl. 22.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouē 10 cu 15 până 16 cr.

Piața din Mediaș, 12 Maiu. Grâu hectolitru fl. 6.— până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.70; secara fl. 3.40 până fl. 3.60; orșul — până fl. —; ovēsul fl. 2.20 până fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.20 până fl. 4.60; semēnta de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitru fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.75; lintea fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilogrami fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. — până fl. 40.—; unsorea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slānina fl. 50.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.70; sāpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spirțul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 30 până 32 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc 40 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 12 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 49.1/2 cr., de mijloc 49.1/2 cr. până 50.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerānească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei — cr. până 49.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēniție la garā.

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Maiu st. n. 1887.			
Renta amotr. (5%)	Cump.	94.—	vēnd. 94.1/2
" Rur. conv. (6%)	"	83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	" —
Banca națională a Romāniei	"	910.—	950.—
Impr. oraș. București	"	34.—	36.—
Act. de asig. Națională	"	198.—	202.—
Credit mob. rom.	"	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	100.1/2	101.—
Schimb 3 luni	"	—	—
Societ. const.	"	128.60	" —
Aur	"	17.—	17.10

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 30 Aprilie v. 1887.

Vēndătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Sassu	L. Mendl	Porumb	2000	60 1/2	6.55
Bach	"	"	950	60 1/4	6.75
Curvisiano	Valler	"	1100	57	6.10
Suca	G. Mendl	"	3850	60 3/4	6.82 1/2
Cațica	"	Grâu	800	56 1/2	11.50
Matei	"	"	1750	58 1/2	12.50
Emberico	"	"	6000	58	12.30
Politi	"	"	3400	59 1/2	12.70
G. Dimitriadi	"	"	3800	60 1/4	13.20
"	"	"	850	58	12.—
Cohen	"	"	1700	59 3/4	12.40
Politi	"	"	3750	60 3/4	13.75
"	"	"	3900	60 1/4	13.25
"	"	"	1320	56 1/2	11.45
"	"	"	980	58 1/2	11.45
Vamvuri	"	"	4000	57 3/4	11.80
"	Nicolopolo	"	3620	59 1/2	12.60
Cațica	"	"	3400	57	11.42 1/2
Evloghiu	L. Mendl	Orș	2800	45	4.50

Agiul 14.80—14.90.

Cursul pieței din Sibiu

din 14 Maiu st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.45	vēnd. 8.55
Lire turcesci	"	11.20	11.25
Imperiali	"	10.20	10.25
Ruble rusesci	"	1.10	1.11

Bursa de Budapesta

din 13 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.10
" " hārtie " 4%	87.90
" " hārtie " 5%	150.25
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bānățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavane	—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Renta de hārtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.25
" " aur austriacă	117.75
Losurile austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncei austro-ungare	873.—
" " " de credit ung.	283.75
" " " austr.	279.80
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.03
Mārci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Bursa de Viena

din 13 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.40
" " " 4%	87.90
" " hārtie " 5%	150.50
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.25
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " bānățene-timișene	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavane	104.50
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—
Renta de hārtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82.45
Renta de aur austriacă	112.—
Losuri austr. din 1860	135.75
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
" " " de credit ung.	—
" " " austr.	279.90
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.05 1/2
Mārci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui
A. G. ÖSZY
recomandă cassele sale

de bani

și
Cărțisigure contra focului
și a spargeriianume construite și cari
se pot desena numai de
cumpărători instruiți,
de diferite forme și mărimi,
cu prețuri mai ieftine decât
fabricatele de acest soi ale
altor fabrici.Cassele se pot vedē în localul
fabricii**Sibiu,**
strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă, sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelângă dorința de a 'ți-se oferi și pe viitor ocașione de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

[288] 23

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevărește, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2-15 metri, în lățime de 1-38 metri) provădute cu nou perfecționat lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Representanță pentru Sighișoara **Carol Fischer.**

Pacea în Europa

e probabilă, pentru-că furnisările cele mari de vestminte pentru străinătate sunt sistate, prin ceea-ce cea mai mare și mai renumită fabrică de vestminte bărbătești a monarhiei s'a aflat îndemnată a vinde **2300**

Vestminte gata

destinate pentru străinătate complete, elegante, moderne și splendid ajustate de primăvară și vară, în ori-ce mărime pentru domni pentru prețul lucrului ieftin și de necrețut, pentru-ca colosalul deposit se se deșerteze și lucrările se se poată începe din nou. Fiecare îmbrăcămēt consistă din trei bucăți și anume: o păreche de pantaloni gata moderni, o giletă potrivită și un roc elegant lucrat. Toate conform desemnului de aci, în trei cūalități deosebite, după plac, în ori-ce culoare.

O întreagă

îmbrăcăminte bărbătească

gata de vară,

pantaloni, roc și giletă

din

stofe de modă

I Cūalitate:

numai

fl. 5.50

Numai
fl. 7.50II cūalitate:
Un vestmēt fin întreg din
stofe moderne de Brunn.III cūalitate:
Un vestmēt întreg foarte
fin din stofe de Reichenberg.
Numai
fl. 9.50

La comande e suficient a arēta drept măsură lungimea pantalonilor, cuprinsul peptului și lungimea mânecilor, precum și dorita culoare a vestmētului. Mostre nu se pot trimite, deoarece-ce numai vestminte gata se ofer. Comande se efectuează cu rambursă postală prin

„Fekete's“ Herren-Kleider-Filiale,

Wien, Hundsthurmerstrasse Nr. 18/3.

[435] 3

Deschidere de băi.

Am onoare a încunoscința pe P. T. public, că la 15 Maiu a. c. voiu deschide băile calde din

Geoagiu-Feredeu,

care conțin fer, iod și pucioasă și sūnt de o excelentă eficacitate vindecătoare.

Avēnd în vedere plăcutul aer de munte al acestor băi, frumoasa și încântătoare-le regiune, promenāțiile lor răcoritoare de o extindere de miluri întregi, parcul cel frumos, noua arangiere practică și mai ales vechiul lor renume de băi de cură, sūnt întru adevēr unele din cele mai avantajioase și mai ieftine băi.

Odăi goale, precum și din nou cu mult comfort arangiate, bucătărie excelentă cu prețuri moderate și serviciu prompt.

În toată ziua comunicațiune comoadă cu gara și pentru oaspeții din provincie.

Voiu face tot ceea-ce îmi stă în putere pentru de a face oaspeților plăcut sezonul de băi.

Comande de locuințe precum și informațiuni mai îndetaliatē dă cu promptitudine

Gabriel Csösz,

arēndator de băi.

[457] 2—2